

efternavn ved navnebevis, at anmelde fornavnsændringen til ministerialbogen og ansøge overøvrigheden om ændring af efternavnet. I sådanne tilfælde er det lettere for ansøgeren kun at skulle henvende sig til een myndighed. Efter bestemmelsen kan ansøgere, der ønsker navneforandring, som efter de øvrige regler ville involvere såvel overøvrigheden som ministerialbogføreren eller vicesmyndigheden, nøjes med at henvende sig til overøvrigheden og dér opnå navnebevis vedrørende den fulde navneforandring. Reglen kan også anvendes i tilfælde, hvor flere personer ønsker navneforandring. Hvis f.eks. plejeforældre ønsker et nyt efternavn, som de kan antage ved anmeldelse efter §§ 2 og 4, og plejebørnene samtidig skal have navnet, hvilket kræver navnebevis efter § 8, nr. 2, kan såvel plejeforældrene som plejebørnene blive optaget på navnebeviset. En tilsvarende praksis følges allerede i dag, og justitsministeriet finder det hensigtsmæssigt med en udtrykkelig lovregel herom.

Efter *stk. 2, 1. pkt.*, sker navneforandring efter § 2 og §§ 10–11 ved navnebevis i tilfælde, hvor den pågældende ikke er tilført ministerialbogen (personregisteret) her i landet og derfor ikke har mulighed for at foretage anmeldelse om navneforandring. Reglen svarer til gældende praksis. Personer, som ikke er tilført ministerialbogen (personregisteret) her i landet, vil i særlige tilfælde kunne få tilladelse til at blive indført i ministerialbogen (personregisteret) og vil herefter kunne anmelde navneforandring efter de almindelige regler.

Ifølge *stk. 2, 2. pkt.*, sker navneforandring vedrørende giftenavn efter § 4 ved navnebevis, såfremt ægteskabet ikke er indgået for en dansk myndighed, og der derfor ikke kan ske anmeldelse til en vicesmyndighed her i landet. Reglen svarer til gældende praksis.

Til § 16

Stk. 1 og 2 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 17.

Efter *stk. 3* kan forældre eller den, der har forældremyndigheden, straffes med bøde, såfremt navngivning ikke er sket inden 1 år efter barnets fødsel, jfr. § 10, stk. 2. Reglen afløser de gældende bestemmelser i lov af 4. marts 1857 om forandring i forordningen om dåben af 30. maj 1828 og for så vidt angår Sønderjylland § 6 i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 572 af 22. november 1977 om anmeldelse af fødsel, navn og dødsfald i de sønderjyske landsdele, jfr. de almindelige bemærkninger pkt. 4 e. Justitsministeriet har fundet det bedst

stemmende med almindelige retssikkerhedshensyn, at adgangen for overøvrigheden til at pålægge tvangsbøder afløses af en regel om, at bødestraft fastsættes af retten. Dette svarer til den gældende ordning for Sønderjylland. Retten vil endvidere i medfør af retsplejelovens § 997, stk. 3, kunne pålægge forældrene tvangsbøder, der løber, indtil navngivning sker.

Der er i praksis forekommet tilfælde, hvor forældremyndighedens indehaver ikke har ønsket at navngive barnet, f.eks. fordi barnet af de sociale myndigheder er fjernet fra hjemmet. Der er efter de gældende regler i disse tilfælde, hvor anvendelse af tvangsbøder ikke altid har den tilsigtede virkning, næppe mulighed for at fremtvinge en navngivning af barnet, og i visse tilfælde er barnet kommet i skolealderen uden at have et fornavn. Justitsministeriet har derfor overvejet at foreslå, at en af skifteretten beskikket særlig værge eller overøvrigheden kan vælge og anmelde et fornavn for barnet, men således at forældrene til enhver tid kan ændre navnet ved anmeldelse til ministerialbogen. Da en sådan regel imidlertid kan forekomme fremmedartet, og da det omhandlede problem foreligger sjældent, har justitsministeriet ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at stille forslag herom.

Til § 17

1. pkt. svarer til den gældende lovs § 18, stk. 1. Justitsministeriet har ikke fundet grundlag for at medtage en regel svarende til den gældende lovs § 18, stk. 2, hvorefter justitsministeren kan antage sagkyndig bistand i navnesager, idet dette under forudsætning af den nødvendige bevillingsmæssige hjemmel kan ske uden anden særlig lovhjemmel herfor. Det forudsættes, at justitsministeriet i samme omfang som hidtil kan anvende sagkyndig bistand, hvis dette måtte vise sig påkrævet.

Efter *2. pkt.* kan justitsministeren for de sønderjyske landsdele fastsætte en kortere frist for navneanmeldelser end den, der er nævnt i § 1, stk. 3, og § 10, stk. 2, jfr. bemærkningerne til disse bestemmelser og de almindelige bemærkninger pkt. 4 e. Hensigten med bestemmelsen er at skabe mulighed for, at de gældende korte anmeldelsesregler i Sønderjylland kan bevares, såfremt dette viser sig hensigtsmæssigt.

Til § 18

Stk. 1 giver i 1. pkt. regeringen mulighed for uden folketingets samtykke at indgå overenskomst med en fremmed stat om forholdet mellem dansk